

κλαύσομαι ἐν λεχέσει, φίλον θάλος, ὃν
τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολυδωρος· ἀνενθε δὲ σε
μέγα νῶιν
'Αργεῖον παρὰ νηυσὶ κύνας ταχέας κα-
τέδονται (X 82—9)

★ Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου· Κύ-
ριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ
ρύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπὶς
ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κρείας σω-
τηρίας μου καὶ ἀντιλήπτορ μου, αἰνῶν ἐπι-
καλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
σωθήσομαι, περιέσχον με ὡδίνες θανάτου,
καὶ χειμαρροὶ ἐξετάραζάν με.., Ψαλμός 17,
2—5).

★ Ὁ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέ-
κνον, ποῦ ἔδυσσόν το καλλος;

★ Γῆ τῶν θεῶν φροντίδα, Ἑλλάς ἡ-
ρώων μητέρα, φίλη, γλυκεία πατρίδα
μου, νύκτα δουλείας σ' ἐσκέπασεν, νύ-
κτα αἰώνων. (Κάλλος).

★ Κατήντησα σχεδὸν ἀνέστιος καὶ πένης.
Αὐτὴ ἡ μοῖρα πόλις, ἡ Ἀντιόχεια·
ὅλα τὰ χοήματά μου τάφαγε. (Καθάρις).

★ Νερά καθάρια καὶ γλυκά, νερά χαρι-
τωμένα
χύνονται μέσ στήν ἄδυσσο τῇ μοσχοβολι-
σμένῃ...

—Μὲ τ' ἄρματα μου βρόντησα τυφλὸς τοῦ
κόπου χάμου.

—Ὅπου τὸν ἐγλυκόσκειν καὶ τοῦ γλυκο-
μιλοῦσε.

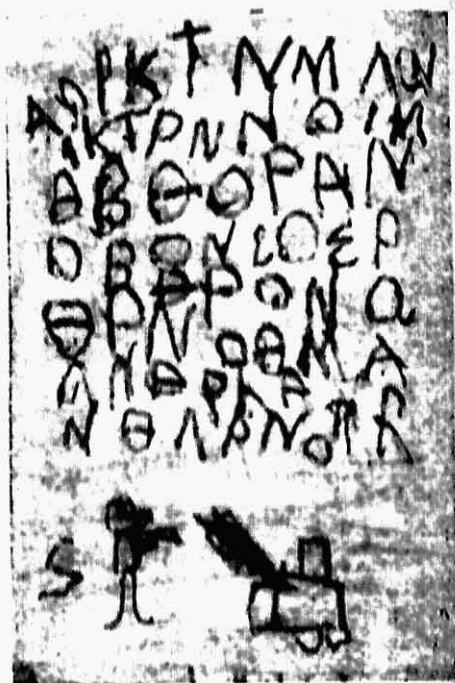
★ Γιὰ μιὰ περὶ — περιβολαριὰ —γιὰ μιὰ πε-
ριβολαριᾶσα..

Μάνα μὲ τοὺς ἐννιά σου γιούς καὶ μὲ τὴ
μιὰ σουκόρη..

★ Ἐκανα ἓνα φαί, μὰ τί φαί — Εἶναι ξέ-
νη δύναμη τὸ κρασί.

★ (...) Ἐρχοῦνται τὰ πονέματα καὶ κάνουν
ἥσυχον. Καὶ σὲ ὅλα τὰ ἀπίτια πάντ καὶ κε-
λαδοῦν (...) (Παιδικὴ γλώσσα).

Μ Ν Η Μ Η

★ Θιγόμεσθε το παιδί ποῦ εἴμαστε (ἄλλο-
τε καὶ τώρα!), τὸ παιδί μας;

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΙΝΔΙΕΣ — ΟΥΓΙΑΝΙΣΑΔΕΣ

Γεμάτα δλόκληρα ἀπ' τὸν Μπράχμαν εἶναι
ἔσα βλέπομινε,
γεμάτα δλόκληρα ἀπ' τὸν Μπράχμαν εἶναι
ἔσα δὲ βλέπομινε,
ἀπὸ τὸ Μπράχμαν πηγάζει ὅτι εἶναι:
ὅλα ἀπ' τὸ Μπράχμαν — θίμως αὐτὸς εἶναι
ἴδιος.

Ἥσυχην — εἰρήνην — εἰρήνην

τὸ σύμπαν μέσα στὴ δοῦσα τοῦ
ὅλα ποῦ ζοῦν καὶ κινεῖνται πᾶ-
Εγκαταλείποντας τὸ προσωρινόν,
στὸ αἰώνιο: μὴν ποθήσεις τοῦ
ἴα.

αἰζόμενος ὁ ἄνθρωπος ὡς ζήσει
Μόνο πράξεις τοῦ Θεοῦ δὲ δέ-
η τοῦ ἀνθρώπου.

ἄμους δίχους ἡλίους, πρὸς τοὺς ἄ-
στον. Ὅποιος στὴ ζωὴ ἀρνεῖται

τὸν Ἐαυτὸ πέφτει στὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου.

Ὁ Ἐαυτός, χωρὶς νὰ κινεῖται, εἶναι πὸ
γογγυροῦς ἀπ' τὸ πνεῦμα: οἱ αἰσθήσεις δὲν
μποροῦν νὰ τὸν πιάσουν: εἶναι πάντα πέρα
ἀπ' αὐτές. Στέκοντας ἡσυχῶς, προλαβαίνει
αὐτοὺς ποὺ τρέχουν. Στὸν ὡκεανὸ τῆς οὐ-
σίας του, τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς δὴνηγεῖ τὰ πνεύ-
ματα τῆς πράξης.

Αὐτὸς κινεῖται καὶ δὲν κινεῖται. Εἶναι μα-
χοῦν καὶ εἶναι κοντά. Εἶναι μέσα σ' ὅλα καὶ
εἶναι ἔξω ἀπ' ὅλα.

Αὐτὸς ποῦ βλέπει ὅλα τὰ ὄντα στὸν Ἐ-
αυτὸ του καὶ τὸν Ἐαυτὸ του σ' ὅλα τὰ ὄντα
χάνει κάθε φόβον.

Ὅταν ὁ σοφὸς βλέπει αὐτὴ τὴ μεγάλη
Ἐνότητα καὶ ὁ Ἐαυτός του ἔχει γίνει ὅλα
τὰ ὄντα, ποῦ ἀπάτη καὶ ποῦ ὀλίγη μποροῦν
πατὲ νὰ εἶναι κοντά του;

Ὁ Ἐαυτός γεμίζει τὰ ὅλα μὲ τὴν ἀπυ-
νοβολία του. Εἶναι ἀσώματος καὶ ἀτρωτός,
καθαρὸς καὶ ἀνέγγιχτος ἀπὸ τὸ κακόν. Εἶναι